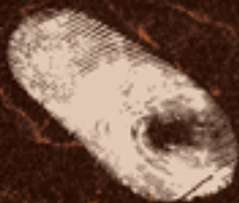


RIKOSREPORTAASI POHJOISMAISTA

1990-LUKU

1993

 SAGA
EGMONT



RIKOSREPORTAASI POHJOISMAISTA

1990-LUKU

1993

 SAGA
EGMONT



Eri tekijöitä

RIKOSREPORTAASI
POHJOISMAISTA 1993

SAGA EGMONT

Rikosreportaasi Pohjoismaista 1993

Copyright © 1993, 2018 Eri tekijöitä ja SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788711972380

1. e-kirjapainos, 2018

Koko: EPUB 2.0

Tämä on tekijänoikeuslain suojaama kirja. Kopiointilupa muuhun kuin henkilökohtaiseen käyttöön on tehtävä sekä SAGA Egmont että kirjailijan kanssa.

SAGA Egmont www.saga-books.com - a part of Egmont, www.egmont.com

RIKOSTAPAUKSIA · TANSKA

Kidnappaus Manilassa

Seuraavassa artikkelissa kerrotaan tanskalaisesta johtajasta, joka liikematkallaan Manilaan Filippiinien pääkaupunkiin otettiin panttivangiksi ja joutui kuuden vuorokauden ajan viettämään aseistautuneiden gangsterien seurassa, ennen kuin hän sai apua ja pääsi vapaaksi.

Kaikki artikkelissa esiintyvät nimet ovat keksittyjä niitä vääriä nimiä lukuun ottamatta, joita gangsterit käyttivät itsestään henkilöllisyytensä salatakseen.

Koska juttua tutkitaan edelleenkin, kaikkea ei artikkelissa kerrota, mutta kuitenkin niin paljon, että lukija saa kuvan siitä, miten rikos suunniteltiin ja suoritettiin ja millaisia vaikeuksia poliisi joutui jutun tiimoilta kohtaamaan.

Uskallanko ottaa yhteyden poliisiin?

Oli perjantai, lokakuun 7. päivä 1988 ja kello oli 19.00. Glostrupin poliisipiirissä sijaitsevan keskisuuren teollisuusyrityksen toimitusjohtaja teki Rigspolitichefenin tutkijaryhmälle rikosilmoituksen.

Ennen tätä johtajalla oli ollut useita vaikeita päiviä. Hän oli miettinyt asiaa sekä itsekseen että yhtiönsä hallituksen kanssa. Johtaja oli suorastaan kauhuissaan ja pelkäsi, että

jos hän sekoittaisi poliisin asiaan, sekä hän että hänen perheensä saattoivat olla hengenvaarassa.

Johtajan aikaisemmin päivällä saama puhelu oli kuitenkin ratkaissut asian. Hänen oli yksinkertaisesti pakko ilmoittaa asiasta poliisille saadakseen suojaa rikollisia vastaan.

Kun tutkijaryhmän päällikkö oli saanut selville rikoksen luonteen hän kehotti johtajaa kääntymään poliisin tutkintapalvelun puoleen, koska rikos oli tapahtunut ulkomailla.

Tutkintapalvelun tutkijoita lähti sitten johtajan luokse saadakseen jonkinlaisen ensivaikutelman jutusta. Saatuaan lyhyen selostuksen asiasta tutkijat päättivät, että juttu kuuluisi paikalliselle poliisille, koska asianomistajayhtiö sijaitsi Glostrupin poliisipiirissä ja rikos kohdistui yhtiön maksuvalmiuteen.

Pitkä öinen kuulustelu

Toimitusjohtaja Lars Holger Mikkelsen ohjattiin Glostrupin poliisilaitokselle, missä hän yön kuluessa aina aamuun kello 06.55 saakka teki selkoa kokemuksistaan ja niiden taustoista.

Tällöin kuulustelu täytyi keskeyttää, koska johtaja oli jo niin väsynyt ja hermostunut, että hän ei yksinkertaisesti enää "pysynyt koossa".

Poliisi oli kuitenkin onnistunut saamaan jotakuinkin täydellisen selostuksen ja päätettiin, että hänet kutsuttaisiin jatko kuulusteluun joidenkin päivien kuluttua hänen päästyään jälleen tasapainoon.

Johtajan kertomus

Lars Holger Mikkelsenin tässä vahvasti lyhennetyssä kertomuksen lähtökohta oli Afrikassa. Vuonna 1976 hänen

asuessaan Keniassa hän oli ostanut Glostrupin poliisipiirissä sijaitsevan Top-Cap Oy:n.

Top-Cap Oy valmistaa kierrekorkkeja pulloihin ja lasiastioihin muun muassa säilyketeollisuudelle, ja koska firma on ainoa laatuaan Tanskassa siltä ei tietenkään puuttunut työtä.

Vuonna 1977 Mikkelsen oli palannut Tanskaan johtamaan itse yritystään, jonka ainoa omistaja hän tuolloin oli.

Seuraavina vuosina yhtiön toiminta oli tappiollista ja 1982 yhtiöön oli saatu lisää pääomaa sekä eri sijoittajilta että johtajalta itseltään. Yhtiö oli tarkoitus uudistaa.

Vuosina 1982-1985 yhtiön johtajiksi oli palkattu eri henkilöitä Mikkelsenin, pääomistajan, valvoessa yhtiön toimintaa hallituksen puheenjohtajan paikalta.

Viimeinen palkattu toimitusjohtaja, Søren Kierkeby, oli erotettu vuoden 1985 lopussa tiedon mukaan sillä perusteella, ettei hän ollut hoitanut yhtiön asioita kunnolla ja koska hän oli useita kertoja nostanut omaa palkkaansa ja hankkinut itselleen muita etuja.

Tämän jälkeen Lars Holger Mikkelsen palasi itse yhtiön toimitusjohtajaksi ja yhtiötä pidetään nykyisin vakavaraisena. Kierkebyn ollessa vielä yhtiön palveluksessa oli ollut puhetta, että hän tulisi yhtiöön osakkaaksi, mutta koska hän ei ollut saanut kokoon tarpeeksi pääomaa, suunnitelmista ei ollut tullut mitään.

Kierkebyn erottamisen yhteydessä hän väitti asianajajansa välityksellä, että hänelle oli tarjottu puolta yhtiöstä siitä, että hän luopuisi toimitusjohtajan paikastaan. Vaatimus torjuttiin täysin aiheettomana.

Ensimmäinen kreikkalaistapaaminen

Yhtiössä ei kuultu Kierkebystä mitään ennen kuin heinäkuussa 1988 tämän otettua yhtäkkiä yhteyden yhtiöön puhelimitse, jolloin hän kertoi tavanneensa erään kreikkalaisen teollisuusmagnaatin, joka oli hyvin kiinnostunut ostamaan suuren erän kierrekansia erään keski-itäläisen ruokatavaran tuottajan tarpeisiin.

Yhtiön hallitus oli tämän vuoksi pitänyt kokouksen, johon myös kreikkalainen, Mikis Geórgius, oli osallistunut. Hän oli tullut Top-Capin tehtaalle käymään yhdessä Søren Kierkebyn kanssa.

Kreikkalainen oli antanut ymmärtää, että hän - mikäli hinnoista sovittaisiin - pystyisi ottamaan vastaan kierrekansia 20-25 miljoonan kappaleen erissä per tilaus.

Top-Cap valmisti pari tarjouserää, mutta sen jälkeen Mikis Geórgiuksesta taikka Søren Kierkebystä ei kuultu mitään.

Tiedustelu Filippiineiltä

Sitten, yhtäkkiä, yhtiöön tuli elokuun 8. päivänä 1988 telexillä tiedustelu Filippiineiltä firmasta, joka ilmoitti nimekseen Philexpac.

Telexsanomassaan Philexpac viittasi Tanskan Vientikäsikirjaan, jossa myös Top-Cap oli mainittu ja pyysi lähempiä tietoja Top-Capin tuotantolaitoksista. Syy oli se, että Philexpac suunnitteli aloittavansa samanlaisen tuotannon Filippiineillä asianomaisten viranomaisten vientituen avulla.

Philexpac ilmoitti myös, että yhtiön myyntipäällikkö, Juan Cortez Martinez, matkustaisi seuraavalla viikolla Eurooppaan ja tiedusteli, voisiko hän mahdollisesti tulla käymään Top-Capin tehtaalla oppimaan jotain

kierrekansien valmistuksesta. Hän haluaisi myös keskustella mahdollisesta yhteistyöstä konsulttitasolla.

Top-Capista vastattiin telexillä, että Martinez oli tervetullut tehtaalle. Jo kaksi päivää myöhemmin Philexpacista tuli uusi Martinezin käyntiä koskeva telex, jossa jälleen kysyttiin, voisiko myyntipäällikkö tulla Top-Capin tehtaalle käymään.

Top-Capin lähetettyä uudelleen vahvistuksensa myyntipäällikkö Martinez ilmaantui paikalle jo elokuun 12. päivänä. Häntä kuljetettiin tehtaalla ja mahdollisesta yhteistyöstä keskusteltiin. Keskustelun aikana Martinez antoi ymmärtää, että Philexpacia kiinnosti raaka-aineiden osto Top-Capilta ja että yhtiössä oltiin hyvin kiinnostuneita siitä, että Top-Cap tarjosi konsulttiapua filippiiniläisyhtiölle koneiden ostoa ja asennusta silmällä pitäen.

Oltuaan Top-Capissa vain pari tuntia myyntipäällikkö Martinez lähti jatkamaan matkaansa ja käydyn keskustelun perusteella Top-Capin teknikot ryhtyivät heti laatimaan luettelo siitä, mitä koneita ja materiaalia Philexpac tarvitsisi voidakseen alkaa kierrekansien ja -korkkien valmistuksen siinä laajuudessa, jonka myyntipäällikkö Martinez oli maininnut.

Kutsu Manilaan

Kuukausi myöhemmin, syyskuun 13. päivänä 1988 Lars Holger Mikkelsen sai telexillä kutsun Philexpac Ltd'in toimitusjohtajalta, Domingo Lapuz Riveralta matkustaa Manilaan Philexpacin kustannuksella. Tarkoituksena oli jatkaa keskusteluja ja muotoilla yhteistyötä lähemmin. Philexpacin puolelta oltiin erittäin kiinnostuneita ostamaan konsulttiapua Top-Capilta.

Johtaja Lars Holger Mikkelsen hyväksyi kutsun ja ilmoitti ajan ja lennon, jolla hän saapuisi ja pyysi Philexpacia huolehtimaan hotellivarauksesta.

Saapuminen Manilaan

Sunnuntaina, syyskuun 25. päivänä 1988 johtaja Mikkelsen saapui Manilaan Manilan Kansainväliselle Lentokentälle Frankfurtin ja Hong Kongin kautta SAS:n lennolla TG-636.

Lentokentällä häntä oli vastassa myyntipäällikkö Martinez, jonka hän jo tunsikin tämän käynniltä Top-Capin tehtaalla Tanskassa. Martinez oli pahoillaan, sillä äkkinäisen, johtaja Riveran perheessä sattuneen kuolemantapauksen vuoksi tapaamista oli lykättävä parilla päivällä, muutoin se olisi tapahtunut seuraavana päivänä.

Mikkelsenin ei kuitenkaan pitäisi asian vuoksi olla huolestunut, hänestä pidettäisiin varmasti hyvää huolta, muun muassa hänelle tarjottiin naisseuraa, josta hän kuitenkin kieltäytyi.

Hänet kuljetettiin limusiinilla Manilan kaupunkiin Hotelli Intercontinentaliin, missä hänelle oli aikaisemmin varattu luksussviitti hotellin kahdennessatoista kerroksessa.

Lähipäivät kuluivat Martinezin jatkuvasti siirtäessä tapaamista toimitusjohtaja Riveran kanssa ja niin Mikkelsenille jäi aikaa kierrellä kaupungilla melko lailla.

Kutsu kokoukseen

Päivällisen aikaan keskiviikkona, syyskuun 28. päivänä Martinez soitti hotelliin ja ilmoitti, että kokous pidettäisiin samana iltana ja että Mikkelsen noudettaisiin hotellista.

Ei kestänyt kauankaan, kun Mikkelsen noudettiin hotellista ja vietiin kaupungin hienoimpaan osaan, Makatiin, missä hänet ohjattiin erään arvokkaan

rakennuskompleksin viidennessä kerroksessa olevaan asuntoon. Huoneistossa olevassa kokoushuoneessa hänet sijoitettiin siellä olevan pöydän toiseen päähän.

Myyntipäällikkö Martinezin ja autonkuljettajan, jonka Mikkelsen myöhemmin tuli tuntemaan nimellä Jimmy, lisäksi paikalla oli myös naispuolinen sihteeri.

Kaikki näytti hyvin organisoidulta ja odotettiin vain johtaja Riveran saapumista, jotta kokous voisi alkaa.

Toinen kreikkalaistapaaminen

Pian tämän jälkeen pari heiluriovea aukeni ja Top-Capin entinen johtaja Søren Kierkeby ja kreikkalainen, Mikis Geórgius, hänkin entinen tuttava, saapuivat huoneeseen.

Johtaja Mikkelsen tietenkin yllättyi kohdatessaan yhtäkkiä Kierkebyn ja Geórgiuksen täällä maapallon toisella puolella ja hän puhkesi spontaanisti sanomaan Kierkebylle:

- Mitä sinä täällä teet?

Samalla hetkellä kreikkalainen, myyntipäällikkö Martinez, ja autonkuljettaja Jimmy vetivät kukin pistoolinsa esille, ja kreikkalainen, jolla ilmeisesti oli komento käsissään, määräsi Mikkelsenin olemaan hiljaa, sillä hän määräisi, mitä tapahtuisi ja mitä sanottaisiin.

Kreikkalainen, joka puhui englantia, oli ilmeisen ärsyyntynyt siitä, että Mikkelsen oli puhunut tanskaa Kierkebyn kanssa, ja hän määräsi Mikkelsenin puhumaan englantia ja tämän jälkeen keskustelut huoneessa olevien henkilöiden kesken käytiin yksinomaan englanniksi.

300 000 dollarin vaatimus

Kierkeby alkoi nyt selittää Mikkelsenille, että hänelle - kuten aikaisemmin on kerrottu - oli tarjottu puolta Top-Cap

Oy:stä ja että hän oli nyt myynyt osuutensa Geórgiukselle, koska hän ei ollut saanut osuuttaan yhtiöstä.

Mikkelsen, joka ei todellakaan pitänyt pistooleista edessään pöydällä yritti selittää kreikkalaiselle, ettei hän tietenkään ollut tarjonnut Kierkebylle puolta Top-Capista ja ettei hän sen vuoksi voinut suostua Kierekebyn vaatimukseen.

Mikis Geórgius puuttui Mikkelsenin ja Kierkebyn keskusteluun ja sanoi, että hänestä oli täysin yhdentekevää, oliko Mikkelsenin ja Kierkebyn välillä sopimusta tai ei. Hänellä oli paperi siitä, että Kierkebyn vaatimus oli siirtynyt hänelle ja hän halusi saada rahansa. Hän mainitsi summaksi 300 000 US-dollaria, joka vastasi suurin piirtein 2 165 784 Tanskan kruunua sen päivän kurssin mukaan.

Geórgius esitti sitten kahdet Kierkebyn laatimat asiakirjat. Toisten mukaan valtion valtuuttama tilintarkastaja oli arvioinut Top-Cap Oy:n arvoksi 12 349 603 kruunua ja että Lars Holger Mikkelsen myönsi olevansa Kierkebylle velkaa puolet tuosta summasta ja että Kierkeby - toisten asiakirjojen mukaan - oli myynyt tämän osuuden Geórgiukselle 20%:lla mainitusta summasta, eli noin 200000 US-dollarilla.

Geórgius teki heti alkuun selväksi sen, että hän halusi saada 200000 dollariaan sekä lisäksi 100000 dollaria korko- ja matkakuluina ja että Mikkelsen ei voinut laskea pääsevänsä poistumaan paikalta, ennen kuin koko summa oli maksettu.

Kuusi vuorokautta vankeudessa

Kun kreikkalainen siis oli tehnyt selväksi, että Mikkelsen ei voinut toivoa pääsevänsä hengissä maksamatta vaadittua

summaa, hän jätti Kierkebyn tehtäväksi yrittää taivutella Mikkelsen maksamaan.

Kierkeby ja Mikkelsen puhuivat hyvin pitkään sinä iltana ja yönä. Kierkeby jatkoi väittämistään, että vaatimus oli laillinen, koska Mikkelsen oli luvannut hänelle puolet yhtiöstä ja Mikkelsen pysyi yhtä päättäväisesti siinä, että hän ei ollut Kierkebylle mitään velkaa.

Keskustelun kuluessa Kierkeby kertoi myös saaneensa jo Geórgiukselta rahat osuutensa myynnistä hänelle Top-Cap Oy:stä ja että hän sitten oli menettänyt rahat erään kaupan yhteydessä. Tämä merkitsi sitä, että hänellä ei ollut rahaa, jota hän mahdollisesti olisi voinut käyttää auttaakseen Mikkelsenä maksamaan itsensä vapaaksi.

Tässä vaiheessa Mikkelsen luuli, että Kierkebykin oli paikalla panttivankina.

Noin kello 04.00 yöllä, kun Mikkelsen ja Kierkeby eivät olleet päässeet yksimielisyyteen keskusteluissaan ja molemmat olivat hyvin väsyneitä, he erosivat. Mikkelsen ohjattiin erääseen huoneeseen, missä hän voisi nukkua.

Koko ajan asunnossa ollessaan Mikkelsen oli autonkuljettaja Jimmyn ja myyntipäällikkö Martinezin, joka äkkiä oli muuttanut nimensä Jonnyksi, valvonnassa.

Jimmy ja Jonny olivat aivan ilmeisesti paikallisia gangstereita, joita kreikkalainen pystyi komentelemaan mielensä mukaan.

Seuraavana aamuna Kierkeby kertoi Mikkelsenille saaneensa luvan soittaa Tanskaan ja puhuneensa tyttärensä kanssa.

Tytär oli kertonut, että hänen luonaan oli käynyt joku mies, joka oli sanonut olevansa Geórgiuksen ystävä.

Samaan aikaan Geórgius paljasti, että hänellä oli Tanskassa ihmisiä pitämässä silmällä Lars Holger

Mikkelsenin vaimoa ja aikuista poikaa.

Nämä tiedot eivät tietenkään olleet omiaan vähentämään Mikkelsenin huolta asioiden kehittymisestä. Hän ei epäillyt tietoa vaimonsa ja poikansa silmälläpidosta. Hän oivalsi myös, että asia paljastettiin hänelle hänen painostamiseksi hankkia lunastussumma kokoon.

Mikkelsenä kehoitettiin uudelleen hankkimaan rahat. Häntä käskettiin käyttämään passiaan. Hän oli kuitenkin jättänyt passinsa hotelliin, joten hänet pakotettiin allekirjoittamaan valtakirja, jolla Kierkeby ja Jonny pystyivät hakemaan hotellista hänen passinsa ja muut tavaransa.

Kun Kierkeby oli hakenut Mikkelsenin passin Geórgius päätti erottaa Kierkebyn ja Mikkelsenin. Tämän jälkeen Mikkelsen ei enää nähnyt Kierkebytä ennen kuin kauan myöhemmin ja vasta palattuaan takaisin Tanskaan.

Mikkelsenille ilmoitettiin, että hänen tuli soittaa Tanskaan lunastussumman siirtämiseksi Manilaan. Hänelle ilmoitettiin samalla, että viereisessä huoneessa oleva tanskaa puhuva nainen kuuntelisi hänen puheluaan ja että hänelle itselleen olisi pahinta, jos hän pyytäisi apua taikka ryhtyisi johonkin muuhun toimenpiteeseen estääkseen rahojen siirron.

Selitys

Mikkelsen soitti hyvälle ystävälleen, Benny Olesenille. Tämä istuu Top-Cap Oy:n hallituksessa ja on myös erään samaan konserniin kuuluvan yrityksen toimitusjohtaja.

Mikkelsen ei uskaltanut paljastaa, että kyse oli elämästä ja kuolemasta, joten hänen oli pakko ottaa hätävalhe avuksi. Hän kertoi Olesenille, että Top-Capilla oli mahdollisuus mielikuvitukselliseen kauppaan Filippiineillä,

mutta että hänen oli pakko käyttää 300 000 dollaria "voiteluun", että kauppa onnistuisi.

Hän pyysi Olesenia ottamaan yhteyden yhtiön pankkiin ja yrittämään saada selville, voitinko summa siirtää vai ei. Nopean vastauksen saaminen oli tärkeää ja siksi Mikkelsen soittaisi Olesenille jälleen kahden tunnin kuluttua saadakseen vastauksen.

Epätoivon oli täytynyt kuulua Mikkelsenin äänestä, sillä Olesen otti heti yhteyden pankkiin tiedustellakseen siirtomahdollisuuksia.

Olesen selitti pankinjohtajalle, ettei hän tiennyt, uhattiinko Mikkelseniä pistoolilla vai ei, mutta että koko juttu oli antanut sen vaikutelman, että se oli äärimmäisen tärkeä. Niinpä pankinjohtaja suostui siirtoon.

Kahden tunnin kuluttua Mikkelsen soitti uudelleen Tanskaan ja sai kuulla, että pankki oli hyväksynyt yhtiön luottotilin ylityksen ja että rahat voitiin siirtää Filippiineille.

Mikkelsen oli saanut Geórgiukselta siirto-ohjeet, jotka hän nyt vuorostaan kertoi Olesenille. Summa olisi siirrettävä erään tunnetun newyorkilaisen pankin Hong Kongin sivukonttoriin, josta summan kuittaisi Filippiinien kansalainen Sylvester J. Lemón, joka todistaisi henkilöllisyytensä Filippiinien passilla no K887643.

Mikkelsenin täytyi myös - Geórgiuksen ohjeiden mukaan - sanella siirrossa käytettävä teksti: "Philexpac Ltd:n ja Top-Cap Oy:n välistä sopimusta koskevia takaisinmaksukuluja ja komissiomaksuja."

Lopuksi Mikkelsenin täytyi ilmoittaa Olesenille, että hän lähtisi maaseudulle käymään joissakin yhtiöissä ja että häntä sen vuoksi ei tavoitaisi hotellista, ennen kuin sunnuntaina, lokakuun 2. päivänä 1988.

Uhkauksia

Seuraavat päivät Mikkelsen pidettiin huoneistossa, missä Jimmy ja Jonny koko ajan olivat valmiina pistooleineen ja missä kreikkalainen, jota Jimmy ja Jonny kutsuivat ”Boss”iksi, tuli ja meni valvoen tapahtumain kulkua.

Tänä aikana Mikkelsen pakotettiin katselemaan, kuinka nopeasti Geórgius veti pistoolinsa esille, samoin hänelle näytettiin valokuvia ihmisistä, jotka oli ammuttu ja heitetty tielle Manilan ulkopuolelle. Geórgius kertoi myös, että ulkomaalaisten ampumisessa käytettiin tiettyä menetelmää ja että ne murhat peitettiin hyvin. Se tapahtui niin, että murhatulta otettiin passi, ja jonkun toisen henkilön annettiin matkustaa pois maasta tällä passilla ja pukeutuneena murhatun vaatteisiin. Jos Filippiineille tuli kyselyjä joistakin mahdollisesti Filippiineillä kadonneista henkilöistä, viranomaiset pystyivät raportoimaan, että asianomainen oli matkustanut ulos maasta ennen katoamistaan.

Tällä tavalla kidnappaajat pelottelivat muutenkin jo kuollakseen peloissaan olevaa Mikkelseniä ja varmistuivat siitä, ettei hän tehnyt mitään harkitsematonta.

Tarkoituksena oli, että hän pelkäisi henkeään ja sen hän teki, mutta samalla syntyi – kuten monissa muissakin kidnappaustapauksissa – omituinen yhteenkuuluvuus panttivangin ja kidnappaajien välille.

Mikkelsen onnistui luomaan eräänlaisen luottamussuhteen palkattuihin pistoolimiehiin Jimmyyn ja Jonnyyn ja sai heidät kertomaan omasta elämästään ja jopa näyttämään henkilökohtaisia papereitaan, jne.

Nämä kolme juttelivat jopa kreikkalaisen ja Kierkebyn ”pommittamisesta” rahojen tultua, jotta Mikkelsen voisi olla varma pääsemisestä kotiin hengissä.

Jonнын ja Jimmyn Mikkelsenille esittämien papereiden perusteella Mikkelsen totesi, että Jimmy oli Filippiinien armeijan kersantti ja että Jonнын oikea nimi oli Sylvester J. Lemón. Jonny siis hakisi rahat Hong Kongista.

Mikkelsen lupasi palkita Jimmyn ja Jonнын ”kullalla ja vihreillä metsillä”, kunhan hän vain pääsisi hengissä Tanskaan. Hän teki näin saadakseen heidät omalle puolelleen siltä varalta, että tilanne vaatisi apua hengissä selviämiseksi tästä seikkailusta.

Takaisin hotelliin

Sunnuntaina, lokakuun 2. päivänä Mikkelsen onnistui taivuttelemaan kidnappajaansa päästämään hänet palaamaan hotelliin.

Ennen kuin ryhmä palasi sinne otettiin yhteys pankkiin Hong Kongiin, mistä saatiin kuulla, etteivät rahat vielä olleet saapuneet. Mikkelsen selitti kidnappajille, että hänen oli välttämättä oltava hotellissa, jos joku soittaisi hänelle Tanskasta ja tekisi kysymyksiä siirron johdosta.

Hänet vietiin hotelliin, edelleen valvottuna ja kidnappajat ottivat hotellin yhdeksänneistä kerroksesta kaksi huonetta ja peruuttivat hänen entisen sviittinsä. Jimmy ja Jonny olivat koko ajan hänen luonaan hotellissa. Naistulkki ja ilmeisesti myös kreikkalainen olivat toisessa huoneessa, joten he koko ajan voivat kuunnella kaikkia Mikkelsenin puheluita. Tämän mahdollistamiseksi väliovella toisiinsa yhteydessä olevien huoneiden välille asennettiin erityinen puhelinjohto.

Tiistaina, lokakuun 4. päivänä Jonny poistui hotellista. Mikkelsen oli sitä ennen havainnut, että Jonnyllä oli lentolippu kello 22.00 Manilasta Hong Kongiin lähtevälle

lennolle. Mikkelsen oli nyt huoneessaan kahden Jimmyn kanssa.

Lopultakin vapaana

Samana päivänä kello 17.00 Geórgius ilmaantui kertomaan Mikkelsenille, että tämä saisi alkaa pakata laukkuaan, koska häntä ei enää tarvittu. Mikkelsen kiiruhti pakkaamaan.

Oltuaan yli kuuden vuorokauden ajan kidnappaajien vallassa häntä alettiin lopultakin viedä lentokenttää kohti. Ensiksi hänen oli maksettava sekä omansa että kidnappaajien hotellilasku.

Koko matkan lentokentälle Mikkelsen pelkäsi, että auto pysäytettäisiin ja hänet pakotettaisiin ulos ammuttavaksi. Hän ei yksinkertaisesti pystynyt uskomaan, että hänet päästettäisiin vapaaksi. Kidnappaajillahan ei ollut mitään syytä päästää häntä nyt, kun he olivat saaneet rahat. Miksi he päästäisivät hänet kotiin kertomaan kiristyksestä?

Kotimatka

Mikkelsen vietiin lentokoneeseen Manilassa ilmoituksin, että häntä pidettiin koko ajan silmällä matkan aikana Tanskaan.

Hän lensi Tanskaan Hong Kongin ja Frankfurtin kautta ja välilaskun aikana Hong Kongista hän oli vakuuttunut siitä, että häntä tarkkailtiin, kun hän soitti vaimolleen kertoen saapumisajastaan.

Kastrupiin laskeuduttaessa pelko istui hänessä vielä niin lujasti, ettei hän uskaltanut käyttäytyä normaalisti. Tultuaan tullista hän kulki aivan vaimonsa vierestä tämän ohitse ja sihahti hampaittensa välistä, että vaimon pitäisi

olla kuin ei tuntisi häntä. Hän halusi ensiksi tarkistaa, seurattiinko häntä.

Todettuaan jonkun matkan päästä, lähestyikö joku hänen vaimoan, hän uskalsi lopulta mennä tämän luokse ja antaa tämän viedä hänet kotiin. Sitten hän vetäytyi pariksi päiväksi miettimään tilannetta ja keskustelemaan yhtiön hallituksen kanssa.

Yhteys poliisiin

Sekä vaimoon että poikaan kohdistuvien uhkauksien vuoksi oli yhteistuumin yhtiön hallituksen ja pankin kanssa päätetty aluksi olla ilmoittamatta asiasta poliisille.

Lokakuun 7. päivänä noin kello 13.30 Mikkelsen oli kuitenkin saanut puhelun Filippiineiltä Jimmyltä.

Jimmy oli tiedustellut Mikkelsenin suunnitelmia ja oliko Mikkelsen aikeissa lähettää hänelle rahaa. Jimmy nimittäin halusi tulla Tanskaan. Mikkelsen oli kysynyt, mitä Søren Kierkebylle oli tapahtunut ja Jimmy oli kertonut tämän palanneen Tanskaan pari päivää Mikkelsenin jälkeen.

Mikkelsen oivalsi nyt olevansa pakotettu kertomaan asiasta poliisille, mikäli hän halusi edes toivoa pääsevänsä filippiiniläisten gangsterien kynsistä.

Seuraava kuulustelu

Aikaisemmin jo kerrottiin, että Mikkelsenin ensimmäinen kuulustelu oli kestänyt melkein koko yön ja että hänen oli täytynyt mennä kotiin lepäämään ennen kuulustelun jatkamista.

Mikkelsen tuli poliisilaitokselle pari päivää myöhemmin tuoden mukanaan kopiot Philexpac Ltd:n Top-Capille lähettämistä telexeistä ja muusta kirjeenvaihdosta. Samoin

hänellä oli mukanaan matkaliput Manilaan ja rahojen siirtoa Hong Kongiin koskevaa aineistoa.

Mikkelsenia kuultiin jälleen ja tutkijat saivat täten ensimmäisessä kuulustelussa auki jääneet kohdat täytetyiksi. Tähän mennessä tässä kirjoitettu on siis lyhyt yhteenveto siitä, mitä kahdessa ensimmäisessä kuulustelussa tuli ilmi.

Jutun arviointi

Mikkelsenin kertoma oli mielikuvituksellista, mutta se tuntui todelta. Mutta miten pienen Tanskan poliisi pystyisi tarkistamaan, että kaikki oli tapahtunut Mikkelsenin kertomalla tavalla?

Epäilijät olivat sitä mieltä, että Mikkelsen oli keksinyt koko jutun päästäkseen yhtiön rahoihin käsiksi omiin tarkoituksiinsa. Mitä tosiasiallisia todisteita poliisilla oli siitä, että asia oli niin kuin Mikkelsen kertoi?

Suoria johtolankoja ei ollut. Ainoa, mitä tutkijoilla oli käsissään, olivat asiakirjat, joiden mukaan eräs filippiiniläinen firma oli tehnyt tiedusteluja Top-Cap Oy:lle, sekä lentoliput, joiden mukaan Mikkelsen oli käynyt Manilassa syyskuun 25. ja lokakuun 4. päivien välisenä aikana.

Myös oli tositte siitä, että Mikkelsenin pankki oli siirtänyt syyskuun 30. päivänä 2 165 784 kruunua Top-Capin toimeksiannosta herra Sylvester J. Lemónille. Siirto oli tehty hongkongilaisen pankin kautta kattamaan takaisinmaksukuluja ja komissiomaksuna.

Monien hankaluuksien jälkeen tutkijat onnistuivat saamaan Filippiineiltä eräitä asiakirjoja. Tositteet saatiin muun muassa Mikkelsenin hotellista. Niiden mukaan Mikkelsen oli ensin asunut hotellin kahdennessatoista

kerroksessa ja vaihtanut sitten huoneensa hotellin yhdeksännessä kerroksessa sijaitseviin kahteen huoneeseen, sekä että hotellista oli soitettu useita puheluita, mm. Tanskaan.

Todistiko tämä Mikkelsenin kertomuksen, vai oliko Mikkelsen vain elänyt makeaa elämää, niin kuin silloin tällöin kaukoidässä käy?

Olipa asia miten tahansa, yhdestä asiasta tutkijat vakuutuivat. Mikkelsenin kanssa puhuneet tutkijat eivät epäilleet. Hän oli pelosta täysin poissa tolaltaan. Mikkelsenin kertomus oli kylliksi uskottava, mutta miten tutkijat pystyisivät hankkimaan todisteita ja mihin sellaisia voitaisiin käyttää?

Koko juttuhan oli tapahtunut mahdollisimman kaukana Tanskasta, maapallon toisella puolella.

Jos tutkijat saisivat todisteita kidnappauksesta ja kiristyksestä, olisiko siinä tapauksessa juttu nostettava Filippiineillä? Tanskan poliisilla ei ollut suuria toiveita, sillä mikään maailmassa ei saisi Mikkelseniä lähtemään sinne todistamaan oikeudessa.

Aluksi tutkijat voivat vain toivoa, että Kierkebyn osallisuus pystyttäisiin todistamaan ja häntä vastaan voitaisiin siinä tapauksessa nostaa juttu Tanskassa.

Tanskan rikoslain mukaan Tanskan viranomaiset voivat nostaa syytteen Tanskan kansalaista vastaan ulkomailla tehdystä rikoksesta, mikäli rikos myös sen maan lain mukaan on rikos, missä se tehtiin.

Varsinainen tutkinta alkaa

Vaikka kukaan ei voisi kuvitellakaan asian olevan toisin, täytyi tukijoiden aluksi hankkia selvitys siitä, ovatko vapaudenriisto ja kiristys rikoksia Filippiinien rikoslain

mukaan. Ilman sellaista asiakirjaa ei asiaa tutkittaisi Tanskassa. Tutkijoiden oli siis ensiksi ulkoasiainministeriön kautta hankittava itselleen Filippiinien rikoslaki. Jo ensimmäisenä päivänä Mikkelsenin puhelimeen oli asennettu nauhuri, jotta pystyttäisiin rekisteröimään ja todistamaan puhelut, joita mahdollisesti vielä tulisi Filippiineiltä kidnappaajilta.

Uusia puheluita

Jo neljäntenä päivänä ilmoituksen tekemisen jälkeen Jonny ja Jimmy ottivat yhteyden Mikkelseniin. Sitten heiltä tuli useita puheluita ja kirjeitä, joissa he ilmoittivat useita vaatimuksia.

Vaikka kidnappaajat eivät suoraan maininneetkaan kiristystä taikka vapaudenriistoa, nauhoitetuista puheluista kävi selvästi ilmi, ettei Mikkelsenin kertomus ollut ollut tuulesta temmattu.

Seuraavassa kuussa, lokakuun 11. päivästä 31. päivään, nämä pari vanginvartijaa ottivat yhteyden Mikkelseniin kokonaiset seitsemän kertaa, joista kaksi tapahtui kirjeitse.

Keskusteluista ja kirjeistä on tähän poimittu muutamia sitaatteja, joista saa käsityksen siitä, millaisten ihmisten kanssa tutkijat olivat tekemisissä.

Ensimmäisestä nauhoitetusta puhelusta:

- Haloo, onko Mikkelsen?
- Kyllä, kuka kysyy?
- Minä, Jonny.

Vähän myöhemmin Mikkelsen sanoo:

- Jimmy soitti perjantaina - silloin kai se oli. Minä pyysin häntä lähettämään minulle - tiedäthän, sinähän annoit minulle listasi - se toinen oli siellä.

Mikkelsen...

- Haluan myös - kuten sanoin Jimmylle, haluan kovasti Kierkebyn ja Geórgiuksen sopimuksen.

Jonny:

- OK, minä hankin sen sinulle.

Mikkelsen: Sinähän tiedät, mitä tarkoitan?

Jonny:

- Kyllä, minä hankin sen sinulle - minä hankin sen.

Tapaan Geórgiuksen täällä huomenna. Meillä oli suuri riita ja kaksi hänen kundiaan tapettiin.

- Kaksi mitä?

- Kaksi hänen kundiaan tapettiin.

Mikkelsen:

- Jeesus - mitä Kierkebylle tapahtui?

Jonny:

- No-o, Kierkeby voi hyvin - luulen hänen olevan

Tanskassa nyt.

- Onko hän Tanskassa?

Jonny:

- Kyllä, mutta älä sano minun nimeäni - sinä et saa sanoa hänelle mitään.

Myöhemmin puhelun kuluessa Jonny kertoo sijoittaneensa kaikki kaverinsa Hong Kongin kentälle ja näiden pitäneen Mikkelseniä silmällä hänen matkustaessaan Hong Kongin kautta kotiin. Sitten hän sanoo:

- Sitten menin maalle, tilanne on hankala, kuten tiedät.

Kaksi Geórgiuksen kundiahan tapettiin.

Lopuksi Jonny sanoo:

- Jos siis lähetät heti - heti kun sinulla on tili, minä tulen Tanskaan Jimmyn kanssa.

Muut puhelut ja kirjeet koskivat lähinnä sitä, että Mikkelsen lähettäisi rahaa Jimmylle ja Jonnylle, jotta nämä

voisivat tulla Tanskaan tuomaan niitä papereita, jotka Geórgius oli näyttänyt Manilassa. Mitään suurta summaa hänen ei tarvitsisi lähettää, vain 5000-10000 dollaria.

Aivan ilmeisesti Mikkelseniltä yritettiin kiristää lisää rahaa, vaikka kukaan ei kuvittelisikaan, että nuo kidnappaajat matkustaisivat Tanskaan.

He menivät jopa niin pitkälle, että he lähettivät erään suuren ja tunnetun manilalaisen hotellin laitteita käyttäen telexin Top-Cap Oy:lle antaen ohjeet siitä, miten rahat olisi siirrettävä Bostoniin, Massachusettsiin First National Bank of Bostonille. He ilmoittivat tilinumerot ja niiden haltijoiden oikeat nimet, ts. Jonnyn ja Jimmyn oikeat nimet ja osoitteet.

Kerran Jimmy soitti Top-Capiin puhuakseen Mikkelsenin kanssa. Hän ei kuitenkaan ollut paikalla. Jimmy antoi sihteerille puhelinnumeronsa ja pyysi, että Mikkelsen soittaisi hänelle.

Tutkijat olivat läsnä Mikkelsenin soittaessa - tutkijoiden ohjeiden mukaan - annettuun numeroon. Aluksi Mikkelsen puhui jonkun kanssa, joka puhui huonosti englantia ja sitten puhelimeen kutsuttiin englanninkielinen henkilö.

Hän esittäytyi eversti Estoneksi. Hän ilmoitti, että puhelinnumero oli erään varuskunnan numero ja hän vahvisti myös, että Jimmy, jota Mikkelsen tiedusteli hänen oikealla nimellään, palveli mainitussa varuskunnassa kersanttina, mutta ei juuri nyt ollut paikalla.

Vielä eräs sitaatti Jonnyn kirjeestä:

- Toivon sinun edelleenkin muistavan keskustelumme varhain aamulla, lokakuun 4. päivänä, kun minä tosissani yritin katkaista hommat yhdessä Geórgiuksen kanssa. Kiitos sinun hyvien neuvojesi, olen nyt ulkona ja vapaa ystäväni Jimmyn kanssa.

Strategia laaditaan

Kuten jo on kerrottu, poliisilla ei ollut erityisen suuria toiveita avun saamisesta Filippiineiltä tämän asian selvittämisessä.

Kun tiedettiin, että yksi tekijöistä kuului Filippiinien armeijaan ja että jotkut Geórgiuksen kumppaneista olivat saaneet surmansa, tutkijat ymmärsivät, että aluksi oli satsattava tutkimuksiin siitä, oliko Kierkeby edelleen yhteydessä rikoksentekijöiden kanssa.

Myös Mikkelsen oli otettava huomioon, hänen pelkonsa ei näiden puheluiden jälkeen ollut vähentynyt.

Sen tähden tutkijat panostivat sen todistamiseen, että Kierkeby, joka ilmeisesti oli Tanskassa, oli osallistunut kiristysjutun suunnitteluun ja toteutukseen. Jos hänellä olisi ollut "puhtaita jauhoja pussissaan", niin miksi hän ei Tanskaan palattuaan ollut ottanut yhteyttä Mikkelseniin saadakseen kuulla, oliko tämä päässyt hengissä kotiin?

Filippiinien rikoslaki kourassaan tutkijat kääntyivät tuomioistuimen puoleen saadakseen luvan kuunnella Kierkebyn puhelinta.

Puhelinkuuntelu

Jo ensimmäiset puhelut kuunneltuaan tutkijat totesivat, ettei Kierkeby soittanut erityisen paljon yksityisosoitteestaan, minne hänellä oli kaksi puhelinlinjaa. Kun hän soitti, puhelut olivat aivan yksityisluontoisia.

Kierkebyllä oli nimissään ja kotiosoitteessaan rekisteröitynä pieni yritys, mutta sekä yrityksen että hänen yksityispuhelimensa kautta käydyt keskustelut olivat pelkkää "pulinaa", toisin sanoen, yksityispuheluita, joista poliisille ei ollut apua.

Jos kyseessä oli liikepuhelu, soittajaa kehoitettiin soittamaan toisiin numeroihin, joissa Kierkeby olisi tavattavissa. Kun ne numerot tarkistettiin, todettiin Kierkebyn aloittaneen uuden firman nimellä Gamma-Aviation Aps yhdessä Mikis Geórgiuksen kanssa. Firma oli vuokrannut toimistotilat eräältä toiselta pohjois-själlantilaiselta firmalta.

Siksi tutkijoiden oli vielä kerran käännättävä oikeuden puoleen saadakseen puhelinkuunteluluvan, kyseessä olivat nyt Gamma-Aviationin neljä puhelinta.

Poliisilla oli nyt kuusi puhelinta kuuntelussa ja sääli sitä kriminaaliassistenttia, jonka tehtävänä tämä oli! Hänellä oli kylliksi tekemistä pelkästään niiden puheluiden lajittelemisessa, jotka joko olivat taikka saattoivat olla relevantteja jutussa.

Tuskin pystytään kuvittelemaankaan, kuinka paljon jonkin firman puhelinta käytetään yhden päivän aikana. Ja kun puhelimia on viisi ja lisäksi yksi yksityinen, siinä riittää kuuntelemista.

Jonkin ajan kuluttua muutkin tutkijat huomasivat, että kollegalla täytyi olla - kuten sadussa - teekupin kokoiset korvat...

Puhelinkuuntelun perusteella poliisi pystyi toteamaan kaksi seikkaa. Ensiksikin Kierkeby yhä epätoivoisempana soitteli maailman ympäri saadakseen yhteyden Geórgiukseen, koska tämä oli hänelle velkaa "kasan rahaa", ja toiseksi sen, että Kierkebyn taloudellinen tilanne oli niin alamaissa, kuin se ikinä olla voi.

Useimmat puhelut koskivat sitä, että ellei Geórgius pian ilmaantuisi rahojen kanssa paikalle, yhtiö olisi lopetettava. Kierkebyn vaimo puhui jopa yksityispuheluissaan oman perheensä kanssa tilanteen vaikeudesta, mutta että

kreikkalainen tulisi tuoden mukanaan puoli miljoonaa ja pelastaisi sen mikä pelastettavissa oli.

Tutkijat nappasivat myös erään mielenkiintoisen puhelun, jota he aluksi eivät ymmärtäneet. Myöhemmin kävi ilmi, että kyseessä oli koodattu tiedonanto, johon palaamme myöhemmin.

Kierkeby otetaan kiinni

Melkein neljä viikkoa kestäneen puhelinkuuntelun jälkeen tutkijoiden oli jälleen kerran otettava kantaa siihen, mitä olisi tehtävä. Tänä aikana ei Mikkelsenepisodia taikka oleskelua Filippiineillä ollut kosketeltu sanallakaan.

Mikkelsen oli saanut määräyksen olla ottamatta yhteyttä Kierkebyhyn, mutta tutkijoita ihmetytti se, ettei Kierkeby ollut ottanut yhteyttä Mikkelseniin. Voisiko Kierkeby todellakin luulla, ettei Mikkelsen ollut ilmoittanut asiasta poliisille? Tai mitä hän ajatteli?

Kreikkalainen oli ilmeisesti haihtunut taivaalle ja Kierkebyn taloudellinen tilanne oli romahtamaisillaan.

Poliisi oli pitänyt Kierkebytä tarkoin silmällä ja sen aikana ilmenneet seikat viittasivat siihen, että Kierkeby oli luovuttanut.

Tutkijoiden oli tehtävä jotain pään aukaisemiseksi, joten päätettiin ennen kuin puhelinkuunteluapa meni umpeen, että menipä syteen taikka saveen, Kierkeby oli saatava kiinni ja kuultava hänen versionsa asiasta.

Kierkebylle järjestettiin varjostaja ja viimeisenä keinona hänen saamiseen "ulos pensaasta" Mikkelsenin annettiin ottaa yhteys häneen ja kysyä mitä mieltä hän oli siitä, että hänen liikekumppaninsa Mikis Geórgius oli houkutellut Mikkelsenin Manilaan ja pistoolilla uhaten pakottanut hänet maksamaan useita miljoonia kruunuja.

Kierkeby vastasi vältellen. Hän ei tiennyt Geórgiuksen puuhista ja alkoi väittää uudelleen, että Mikkelsen oli luvannut hänelle puolet Top-Cap Oy:stä.

Puhelun jälkeen Kierkeby lähti autollaan Pohjois-Själlantiin. Poliisi oli koko ajan pysytellyt hänen lähellään ja Kierkeby pidätettiin välittömästi hänen saavuttuaan sikäläiseen firmaansa. Johtaja Kierkeby pidätettiin tiistaina, marraskuun 15. päivänä 1988 kello 17.35, 39 päivää Mikkelsenin tekemän ilmoituksen jälkeen.

Kierkebylle ilmoitettiin, että hänen epäiltiin syyllistyneen osallisuuteen voiton hankkimiseksi tapahtuneeseen vapaudenriistoon, eikä hänellä heti ollut mitään sanottavaa siihen. Hän antoi luvan kotietsinnän toimittamiseen hänen ja Mikis Geórgiuksen firmassa Gamma-Aviation Aps'issa sekä yksityisasunnossaan.

Yllätyksiä

Gamma-Aviation Aps'issa toimitetussa kotietsinnässä löytyi paljon Mikis Geórgiusta koskevaa aineistoa. Osin kyse oli henkilökohtaisista tiedoista, osin firman perustamisesta ja monen monesta projektisuunnitelmasta.

Idealuettelo siitä, mille aloille vastaisuudessa voitaisiin yrittää tunkeutua, tuntui ulkopuolisesta "ihanneluettelolta". Ideat olivat toinen toistaan mielikuvituksellisempia, mutta projektia "kidnappaus Manilassa" ei mainittu sanallakaan.

Kun aineisto myöhemmin käytiin läpi tarkemmin ilmeni kuitenkin, että firma yhtä yksittäistä projektia lukuun ottamatta perustui kokonaan tulevaisuuden kuvitelmiin. Aloittaminen oli tapahtunut suureen tyyliin palkkaamalla henkilökuntaa, muiden muassa Kierkebyn ja Geórgiuksen johtaville paikoille, ja ostamalla - luotolla tietenkin - konttoritarvikkeita ja paperitavaroita ja komeat

kirjelomakkeet, sekä mielessä monet suuret suunnitelmat. Mutta kun suunnitelmat olisi pitänyt panna täytäntöön, taikka maksaa ostokset ja vuokra, firmassa ei ollut rahaa näihin peruskuluihin.

Kotietsinnässä ei löydetty mitään, jota olisi voitu käyttää Mikkelsenin kidnappauستا Manilassa koskevissa tutkimuksissa, jonkinlainen ”pilvilinnamainen” kuva jäi vain kaikesta mieleen.

Sen sijaan tutkijat yllättyivät positiivisesti kurkistettuaan Kierkebyn attashealaukkuun. Huomattiin, että oli toimittu oikein, kun Mikkelsenin oli annettu ottaa yhteys Kierkebyhyn. Kierkeby oli nimittäin joko kotoaan taikka konttoristaan poiminut ennen poliisin tuloa joukon erilaisia ”makupaloja” laukkuunsa.

Asiakirjoista sai välittömästi sen vaikutelman, että ne olivat sen laatuista, että nyt kun Mikkelsen oli ilmoittanut itsestään ne olisi toimitettava mahdollisimman pian pois, ennen kuin niitä löydettäisiin Kierkebyn hallusta.

Laukussa oli siis kaksi asiakirjaa, ne jotka Geórgius oli esittänyt Manilassa, taikka ainakin niiden kopiot, sekä joitakin kopioita Kierkebyn Tanskaan palattuaan Geórgiukselle lähettämistä telexeistä, joissa hän vaatii Geórgiukselta omaa puolikastaan juuri hankituista 300000 dollarista.

Kierkebyn kotoa eivät tutkijat löytäneet mitään Gamma-Aviation Aps’iin taikka Kierkebyn ja Geórgiuksen liiketoimiin liittyviä asiakirjoja.

Kierkebyn kuulustelu

Kotietsintöjen jälkeen Kierkeby vietiin Glostrupin poliisilaitokselle, missä Kierkebylle jälleen ilmoitettiin häneen kohdistuvista epäilyistä, sekä hänen oikeutensa.